

[N. P. Nielsen.]

skaffes der et Sejlløb fra Køge Bugt til Sydhavnen, der vil være af Betydning for Sejladsen til Sydhavnen.

Forslaget er fremsat paa Grundlag af en Betænkning fra en Kommission, som Ministeren nedsatte i 1934, og som afgav sin Betænkning i 1937. Kommissionens Medlemmer var dels forskellige sagkyndige, dels Repræsentanter for Hær, Flaade, Havn og kommunale Interesser.

Af denne Betænkning, der er omdelt til Tingets Medlemmer, vil man — Side 63-64 — se, at allerede i 1856 blev der af en engelsk Ingeniør udarbejdet et Projekt til et Sejlløb igennem Kalvebodstrand og i 1872 et Projekt af danske Ingeniører til Inddæmning af en Del af Kalvebodstrand. I 1892 nedsatte Krigsministeriet en Kommission, der Aaret efter fremkom med et Projekt om et Sejlløb og en Inddæmning af den østlige Del af Kalvebodstrand. Dette Forslag naaede til Folketinget i 1893, hvor det blev henvist til Udvalg, men ikke kom længere. I 1927 fremkom Stadsingeniør Karsten med et Projekt til Sydhavnsudvidelse, bl. a. om en Sejlrende paa Grundlag af et Projekt fra 1919 af Havnebygmester Lorenz, og endelig fremkommer Havnebygmester Lorenz og Stadsingeniør Bjerre med et Projekt til Opfyldninger til Folkepark og Havnearealer paa Kalvebodstrands Sjællandsside i Forbindelse med et Sejlløb igennem Kalvebodstrand. Altsaa i mere end 80 Aar har Ingeniører været beskæftigede med disse Spørgsmaal. Det var derfor nærliggende, at Ingeniør Ulrik Petersen, der i 1933 blev Medlem af en Landvæsenskommission angaaende Afvandings- og Digeprojekt i Taarnby Kommune, gav sig til at gennemgaa disse ældre Projekter, der var strandet, og indsendte til Socialministeriets Arbejdsraad et skitseret Forslag, der senere dannede Grundlaget for den herom nedsatte Kommissions Arbejde.

Jeg haaber, det denne Gang maa lykkes at faa gennemført Planen.

Som det ses af den omtalte Betænkning, har Kommissionen haft ikke mindre end 8 forskelligartede Projekter under Overvejelse. Men man har enstemmigt samlet sig om Projekt I — det er det, som Lovforslaget omfatter —, hvorved der tilvejebringes et 4 m dybt Sejlløb med en Besejlingsdybde af 3,7 m fra Enghave Brygge til Køge Bugt. Sejlløbet faar en Bundbredde paa 65 m paa Strækningen fra Enghave Brygge til den nuværende Skibsfartssluse i Spærredæmningen i Kalvebodstrand og 100 m Bundbredde fra Slusen til Køge Bugt.

Der opnaas herved, at der kan stilles et Areal paa ca. 2 500 ha, hvoraf nu 2 200 ha er Vandareal, til Raadighed for Skydebanerne. Det ses, at man i Kommissionen har været opmærksom paa de store Ingeniørfirmaers Projekt angaaende en Skibskanal igennem Amager fra Øst til Vest — det er omtalt under Projekt II —, men at man ikke har ment at burde tage Stilling hertil, saa meget mere som Havnebestyrelsen har anset det for givet, at et Sejlløb gennem Kalvebodstrand vil være paakrævet, selv om Planen om en Kanal gennem Amager bliver realiseret. Der er dog draget Omsorg for, at der ikke ved Projektet foregribes noget med Hensyn til Gennemførelsen af en saadan Plan.

Det ses ogsaa, at man har forhandlet om en større Besejlingsdybde. Men de 3,7 m, man er standset ved, er den Dybde, som findes i den nuværende Skibsfartssluse, og Udnyttelsen af en større Vanddybde vilde være betinget af, at der byggedes en ny og større Skibsfartssluse og blev foretaget Uddybning af Sejlløbet Nord for Spærredæmningen. Dette vilde medføre meget betydelige Udgifter, og Københavns Havns Repræsentanter anser den foreslaaede Dybde for tilstrækkelig.

Omkostningerne er i Forslaget anslaaet efter de i 1936 gældende Priser til at blive 10,25 Mill. Kr. Det er lykkedes den højtærede Minister at faa Tilsagn om Refusion fra Københavns Kommune og Københavns Havn paa 3 Mill. Kr., og hertil kommer, at de af Militærvæsenet hidtil benyttede Arealer overgaar til Finansministeriet, der selvfølgelig senere kan disponere over disse i Statens Interesse; en Del kan sælges til Bebyggelse. Jeg nærer ikke nogen Bekymring for, at der ikke mellem Staten og Københavns Kommune skulde kunne opnaas en Overenskomst om Udnyttelsen af disse Arealer paa en for Befolkningen tilfredsstillende Maade og paa et for baade Stat og Kommune forsvarligt økonomisk Grundlag.

Det ses af Betænkningen, at Fiskeriforeningerne frygter for Tab i deres Erhverv ved Inddæmningen, og Side 83 har Fabriksdirektoratet søgt at gøre op, hvad det kan betyde i Penge. Det er vist umuligt at finde et Grundlag for en Beregning af Erstatning til Fiskerne i Anledning af denne Sag. Noget egentligt Krav kan der vist heller ikke siges at være, og Undladelse af at udføre Projektet i Anledning af disse Forhold kan der dog formentlig ikke være Tale om.

Det ses ligeledes af Betænkningen, at nogle Grundejerforeninger og Sogneraad paa